

SAÇLARIN

Mehmet Gözükara

Katran karasından rengini almış
Kara kayalardan kara saçların
Bağından kurtarıp bir yana salmış
Sırma gibi sıra sıra saçların

Ay yüzlü sulara oynar kayıklar
Seven sevdiğini daim sayıklar
İflah olmaz yüreğinden yanıklar
Göreni düşürür kora saçların

Coşkun ırmakların suları serin
Huriler safında ayrılmış yerin
Bakışın esrarlı gözlerin derin
Çeker ceylan gibi yara saçların

Gülün kokusuna bülbül uyanır
Yüksekten uçmaya kartal dayanır
Seven sevdiğini mutlak kıskanır
Ondan kapat dedim yâra saçların

Zamanı da deli gönül zamanı
Eksik olmaz ulu dağın dumanı
Leylalaşan bilmez imiş âmânı
Seveni düşürür dâra saçların

Yanağın elmadır dudağın kiraz
Her azanda ayrı cive ile naz
Gerdanın dağdaki kardan da beyaz
Gün gelir gark olur kara saçların

Meyve gelir ayva gelir nar gelir
Aşk denince her akıla yâr gelir
Sevdiğini almayana ar gelir
Esir etti Gözükara saçların

GÜL DİRDİM

İbrahim Baz

Sonbahar mevsiminde gökten hüzün yağardı
Gözlerine bakarak sen ağlama gül derdim

Kış geçer bahar gelir aşk açardı çiçekler
El değmemiş dağlardan ben sana hep gül derdim

Her nesnenin adı var lale sümbül menekşe
Adın gökten inse de sana yalnız gül derdim

Bu dünyanın derdi çok bitse de ömür, bitmez
Her biri bir sevdada benim ise gül derdim.